

פה:

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) (גיטין ע"א. פט: ב"מ סו: פ"ו פ"א: קדושין ס"ה:).
(ב) גיטין ע"א. ג (סוכות נ"ג:).
(ד) (גיטין ע"א. ה) (ס"ה: ו) פ"ו פ"ב.

הגהות הב"ח

(א) רשעים ד"ה דממו וכו'
הנאות הדבר במשקל:
(ב) תוס' ד"ה כליו וכו' דממן
ימים ומאן שביק: (ג) ד"ה
נגזן וכו' קני לה מ"מ כיון
דשם לה רשות: (ד) ד"ה ואי
בכליו וכו' אלג הדשות כדי
שימחיים:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום (המסך)

[illegible]

ממי' ללו רשום הרכיב ממש. ואפי' קתי דאס הייה מדה של אחר
מהן ראשון ראשון קנה אלמא כליו של לוקא ברה"ר קונה וקשיא
למ"ד חזק מרה"ר ור' אבהו א"ר יוחנן: **אלא דפרוייהו**. מר
השומעין: כליו של לוקא בראש מוכר. כגון פסק ונתן למוד מדה

לכליו של לוקא והבית של מוכר האו:
קנה לוקא. כללו נמן למוך רשמו
של לוקא: לו לא קנה. דרשו עיקר
והכלי בעל לגבי הרשות: מניסוח.
משנה היא בגיטין צפרק הוזרק ודף
(עו.) למוך חיקס. כלומר על גבדיה
שהיא מלבושת: קלפתס. כל שהנשים
נותנות למכור ממתיני ויטעונו: הכי
וו מנורסות. דקונה לה קלפתס ברשות
המנרס: דמחו (לס) מהס עוכלי
בעוכלות. כלומר שדו בה נרגס מלה
המלכות (ה) במשקל ששמו עוכלל
ששיבו הטעם היה דכפרק הוזרק
פרטין ש"מ כליו של לוקא ברשות
מוכר קנה לוקא ומתחיל כל המי
אמוראלי התם דלח חילף מניה:
טלויס כס. ואינה נגדרת בקרקע
ולכן קונה לה קלפתס דדמי להבדיה
שקונה בכל מקום. טלויס כה היינו
קשורה לטלויס: קשורה אף על פי
שאינה טלויס. אלא נגדרת בקרקע
וקשורה לה. ולא גרסי' טלויס אע"פ
שאינה קשורה: צין ירוסויס. ואף
על פי שמונתה בקרקע אין מקפיד
על מקום מושב אשתו ועד עשוי היה
אחוז מקום קניו לה: מוכר קלפתס.
בזכ אינו מקפיד על מקומם שיש לו
נתיב לך. כך פירשה רבינו מ"כ
בגמ' גיטין [סז] לא על מקום חיקס.
כשנגדרין גבדיה על הקרקע: אלא
פשוט על מהס. דלא קנה: מאי
לוקא כלליו לוקא. שמדדו כל צרכי
מוכר ואפ"ה לא קנה לו כליו: ומשמי
לוקא על שגיבדיה להחלי לא נפק
המאמר דמוכר רלל: ומכאן

מדרישא בכליו דמוכר כו'. ופי' סדר הדיספוסה חילא לאקשוי' הדי
ומדיספוס בכליו דמוכר רישא נמי בכליו דמוכר: ואי בכליו דמוכר
אסחאי קנה לוקח. לדרך דלולא בתר כלי ולא נמטלת ליה אאל הרשות
אסחאי תבוס אלו' אלא קנה לוקח בקבלת מוכר את אכמי ולא נפח
מראשות דמוכר כלל אלא דלוי בתר רשות אזלינן ולא בתר כלי והלכך
זי מוכר הרי הוא שני דמוכר עש' שניגיה לוקח לא שני בכליו דלוקח
ולא שני בכליו דמוכר ובי לוקח קנה לוקח ופילוי אי הרי בכליו דמוכר.
ומשי' ספא אלאחן כו'. ומתנה ומאי' ספקא. פי' ספקא את הדבר
כן דלעולם זי מוכר אין מוודין כי אם בכליו דמוכר ובי לוקח בכליו
דלוקח בתמי: ומשי' ספמא דמילתא כו'. והיטי' שמי' מדות מד'
מדות לא מוכרין דלוקח קאמר ברשות מוכר לעולם לא קנה לוקח
כי אם בהבטת משום דבר' למדור שם בכליו דמוכר ועולם ברשות
לוקח קונה בקבלת מוכר שהרי נתונים בכליו דלוקח: מתאמי מוגה
בהבטת ריבוי זקי מ"כ כן ספק חמרי' ופועלי' ובעינינן לוקח לאוה
כיוו' והפסוקא ע' גכן: כין ספק עש' שלא מדר. אם בלא לחזור
חודס מדינא יחזור בעצמי תהנה לא משכינת תבואה יס אלא רשות
חודס מדינא יחזור בעצמי תהנה לא משכינת תבואה יס אלא רשות

סיפא דקמני בה פירקן מכלל דרישא בלא פירקן אלא הכנסה בעלמא
ואלסו המינא ויחסינא אדס טעון פירור לא מהניא לקנות לא פירור
ס' בלא לחזור קודם פירוק חוזרין א"ע"ס סיבוינה בעלמא בשעת מדינה
ה קודם פירוק לא מהניא דמפרסר לקמיא (ס'א) דלא סמכא דעמיא לא
ס' בול יומר ויחסינא דקמני משך ולא מדד קנה כשפסק קודם מסיבה:
פירקן

בבלי של צוקה ברשות מוכר קנה צוקה או לא. אע"ג דנדרשות
הרבים אחרין לעיל דלכ"ע לא קנה האם ה"ט משום דלא
יבטח להו לבני רה"ר שייתו כליו שם דמאן פיים (ו) ודמאן שניק אכל
נדרשות מוכר מיבעיא דאע"ג דא"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות

אֲחֵלָה רַחֵם לֹאֵל מוֹכֵר שְׂמֵא מִשְׁאֵל
לֹא מִקּוֹס לְלוֹקָה שִׁיקָה מִה שְׂמֵא
מוֹכֵר לֹא וְאִם וְאִמָּה לֹא פִּסְטִי מִהָא
מִזְכָּר ר' יוֹחָנָן לִעֵלִי וְדָף מִדָּר מִדֵּר
הִיטֵה ע"ג סִימָטָא קֵנָה וְאִסְקִי לִעֵל
בְּיָדוֹד לְחוֹן קוֹפְתוֹ וְדוֹקָא בְּסִימָטָא
בְּחֵל בְּרִשּׁוֹת מוֹכֵר לֹא וְיֵשׁ לְיֹמֵר דְּרִבִּי
יְהוֹשֻעַ דְּקֵטִי סִימָטָא לִיְיָ מִשּׁוֹם
יִדְכְּרֹת מוֹכֵר מִיבְעֵי לִיְיָ וְכֵן מִשְׁמַע
בְּנִיטֵין בְּזִדְקוֹ וְדָף פ.מ. וְסָפ דִּי' בְּנִין
דְּקִאֲמֵר אֲחָא דְחָן וְדָקוֹ לֵא לְחוֹן
חִיקָה אֲלֵא לְחוֹן קִלְתָּה מְגוֹרֵמָה וְדִיק
מִשְׁאֵלָה מְגוֹרֵמָה כִּלְיֹן שֶׁל דְּרִשּׁוֹת
מוֹכֵר הוּא שְׂמֵא מִיְהָ כִּלְיֹן שֶׁל לֹקָה
בְּרִשּׁוֹת מוֹכֵר קֵנָה וְאִשְׁנֵי עֵלָה
ר' יוֹחָנָן מִקּוֹס חִיקָה קֵנִי לֹא מִקּוֹס
קִלְתָּה קֵנִי לֵה: **בְּגוֹן** שְׂחִיָּה בַּעֲדָה
מוֹכֵר קִלְתוֹת. וְאִם נָהִי דִטְוֵן לֵה
רִשּׁוֹת וּמִשְׁאֵלָה מ"מ הָא צִנִּי חוֹקָה
בְּרִשּׁוֹת מְגוֹרֵמָה בְּהַשָּׁלָל יִכְמֵר דָּף וְסָפ
כְּסָשׁ שִׁקְרָקֵט קֵנָה כְּסָפֵק בְּשִׁטֵּר
וּבְחוֹקָה כו' דָּךְ שְׂכִירֹת קִרְקֵט כו'
וְיִקְרִי רַבִּי'אֵל דְּע"ג לְדִין הַמִּקּוֹס
כֵּן (א) דִּמְיוֹן דִּישׁ לֵה רִשּׁוֹת לִכְלִיָּה
קִלְתָּה שֶׁס קֵנִי לֵה קִלְתָּה דְלִלְיֹן שֶׁל
אֲחָס קֵנָה לֹא כֻלָּ מִקּוֹס שִׁישׁ לֵה רִשּׁוֹת
לִהְיֵה כְמוֹ גִּבִּי סִימָטָא אַע"פ שֶׁזֶּן
סִימָטָא קֵנִי לֹא מִיְהָ הִלְל עֲלֵמָה קֵנָה
לֹא: **כְּבִלְיֹ** דְּמוֹכֵר. מִשְׁמַע
מִהֲכֵא דְמִשְׁכִּיָּה מוֹעֵלָה לְלוֹקָה כֻּלְיֹן
שֶׁל מוֹכֵר דְקִמִּי. דְקִמִּי כְּשִׁמְלִיָּה
מִשְׁמַע: (ו) **כְּבִלְיֹ** דְּמוֹכֵר. אֲמָא
בְּקֵהָ דְקִמִּי. וְהִי הִיכִי דְלִלְיֹן שֶׁל לֹקָה
לֵא מִבְּטֵל אֲבָן רִשּׁוֹת מוֹכֵר הִי' אִת
לֵן לְמִימֵר דְלִלְיֹן שֶׁל מוֹכֵר לֵא מִבְּטֵל
לֵן רִשּׁוֹת לִלְיֹה וְהִי וְהִי מִי' לְמִימֵר

אע"ג דלילו של לוקח לא בטל אצל רשות מוכר כלי של מוכר בטל
אצל רשות לוקח דמיא ליה למוכר שימבעט כליו אצל הרשות
השטית המקה: **משך** חצרין ופועליה: גנזין וז"ל חמרו
וסועילי בניו דלס כן הוה משמע דמיירי בחמרי וסועילי דלוקח לא
ימתן דלס כן בלא פירקן נמי וז"ל הא דבעי ר' אלעזר בפ"ק דבבא
בבלי (דף ט: ד"ה משוך) האמר לחנינו חמור בבמה ז' וקני
מכילס שעליה מהו מי מהניא משכיה דבבמה לחנינו כלילי שעליה
ז' ואל תפסוה מהכל דלא מהניא דקמי שביח יטולין לחזר בכה וי"ל
היהכל כשמשך החמרים אבל החמורים לא משך אלף החמרים משכו
אל החמרים עמהן א"י הם דוקא מיבעי דלחזר ליה שעי'
החמרים חמריה וקנה הכלילי אבל הכא דלא מיירי בהי אלף דלחזר
ליה ז' וקני גרדא וסמוס ה"ל קנה תבואה בתמישי בבמה:
בין פסק עד ש"א מרד בין מרד עד ש"א פסק: ואפי' מדד ופסק
נמי שטיקן יטולין לחזר כיון ועדיין לא פירקן אלף וקט' הוי
ממוס דבעי לפלוגי בקיפא בין פסק עד שלם מדד לתלד עד שלם פסק:
ומדליו

לדוֹקֵחַ יֵשׁ עֲדֵרֶם עַל אוֹרֶם וְלֹא הוֹנָה לְרֹשׁוֹם שֶׁהֵלֵךְ לֹא סִירָן כְּדֹמֶם
וְשֶׁתִּשְׁמַעַם וְיִכְעִיבֵם לְחֹן יוֹמֵי וְלֹא מִשִּׁיבֵם לֹא מִשִּׁיבֵם לֹא לְקִוְיָם שֶׁלֹּא
עָלָם עֲשׂוֹמֵר הַפִּירוֹת עֲנִינִן: **יֵשׁ מִדֶּרֶךְ** רִהּוֹמֹת לְרֹשׁוֹם: **עַד שֶׁלֹּא פִסְק.**
כִּבְשֵׁמוֹת לְדוֹקֵחַ וּבְכֻלֵּי לְדוֹקֵחַ דֹּלָה קִינָה רִשׁוֹמוֹ קוֹדֶם פִּסְקוֹ וְאִפְּלוּ מִשִּׁי
דְּמוֹכֵר וְלֹא לְדוֹקֵחַ שֶׁהִמּוֹכֵר שֶׁמָּה יִפְסֹק דְּמִינָה יִקְרִים יוֹתֵר אוֹ הִלּוֹקֵחַ

עין משפט
נר מצוה

מח א ב מ"י פ"ד מהל'
 מ"כיה הלכה ו' ועי'
 הכהונה ו' ומגיד מהנה סנה
 עשין פ"ד טו"ש"ע ח"מ ר'
 ספיק ט'
מח ג ד ה מ"י פ"ה מהל'
 גיוסין הלכה ט' סנה
 עשין ז' טו"ש"ע ח"מ ע'
 קלט ספיק ז'
מח ו ז ח"י פ"ו מהלכות
 מ"כיה הלכה ו' סנה עשין
 פ"ד טו"ש"ע ח"מ ס' סנה ר'
 ספיק ג'
מח ט י מ"י פ"ז הלכה ז' ועי'
 גמ"י ו' וכסמ"ה מהנה
 טו"ש"ע ט' ס' ס' ס'
מח יא ב מ"י פ"ח הלכה יג'
 טו"ש"ע ט' ס' ס' ס' ס'

דבינו גרשום

[illegible]

(א) רבינו ז"ל חתמו חסד לשון
מדידה ובינה בערוך ערך מל
ל' כללון רבינו כלל אום נאות
(וע"ש בחסופה הערוך) ובערך
ח"ס לא הביא הערוך לשורש
הוא דמשה הוא לשון מדידה
והוא